

Need kaks sanna: Maddis ja maddo,
need annatvad makete teine teise liggi; seit
siis ka ábbaust monda tühja Maddise pá-
wast hakkamud árramótlema, mis rumma-
lus ehet veelgi monnes kohtas ussub ja
peab. Útlewad et Maddise páwa aial feit
maud, puttekad, massakad ja miuid lomo-
kesed, mis vasta talvet Ma sisse pug-
gend, ennast talvisest uimussfest jálle pea-
wad árkama ja likuma hakkama. Rumma-
lad siis Maddise páwal mattawad noölad
ja fedderwarred hõllekuhja árra, muido, fui
neid náab, peab suuwel ka paljo ussa nág-
gema. Útlewad ka: kui sel páwal noöluud,
óimbled, suffa koud, fedrad, siis seäsed sind
sel suuwel árrasowad, us pistab lojust jal-
ga, ehet lojus poeb jalgo, lenkab, hakkab
úmberkáima. Teised ka ei soólu, egga jah-
wata, seit muido peab paljo seäski, kárbsid,
parmo siggineima ja kibbedaste sôma. Ei
pea ka, útlewad, Maddise páwal puid met-
fast koi toma, seit et siis ta suuwel paljo
ussa peab ollema, lojustele kahjo teggemäss.

— Teine ütleb: Maddise lumini sôob wan-
na lund árra; teine jálle: Kui Maddise
páwal lund saab, siis sel aastal paljo ussa;
teine veel: Kui hásti tuiskab, siis tulleb
hea wilja weos. Pannakse ka Maddise
páwa ilma ja tuult tâhhele ning arvatakte
fest, kas talv veel pitkale wibib, ehet kas
pea otsa lõppreb, kuida ka Gaksarahwas
mannal aial ütlesid: Maddis murrab ehet
toob jeád. Kustpoolt Maddise tuul on, selle
járrele külwawad ka kapstad ja linnad, siis
peawad tudrad kadduma. Teised jálle ei
tahha Maddise tulega ei odre eggia nisso
külwata, útteldes, et mis selle tulega teh-
hakse, seit sôwad ussid neljandama oessa ár-
ra. Garemaal óoldakse sedda rummala
móttet monnes kohtas likumas olnud, et
Maddise páwal peab hásti öllut ja wina
jomä, siis peawad ka linnad hásti siggima.

Arwage nüüd moistlik luggeja isse, kas
need sinnatsed ábbausso jaam simissed ja hullo
pea tööd innimessele, sadik siis ristiinni-
messele auuks tullewad, wei hábbits! Men-